

Næringsdrivende, der sode i stor Næring uden egentlig Capitalformue i deres Bedrift, efter hans Mening, ifølge de Ord, han oplæste af Loven, ikke kunne paalægges Hjælpestat; men de rammes ikke af mit Forslag; thi saadanne Næringsbrugere svare alle mere end to Portioner Næringsstat, hvilket Antal enhver Næringsdrivende maa hve, saasnart han kun har en Svend. Som Følge deraf maa alle de, der have en stor Bedrift, hvad enten de have Capitalformue deri eller ei, svare mere end to Portioner Næringsstat, og rammes altsaa ikke af mit Forslag.

Indenrigsministeren: Det Forslag, som er fremkommet fra den ærede Majoritet i Udvalget, er overensstemmende med det, som Communalbestyrelsen i 1858 stillede med Hensyn til Forholdet mellem Nærings- og Hjælpestaten, og der vil allerede derved tilveiebringes en ikke ubetydelig Lettelse i den Andeel, som Næringsbrugerne efter den hidtil gjældende Lovgivning udrede af de Communeskatter, som paa den Maade skulle lignedes. Det forekommer mig nu, at saavel denne Omstændighed taler meget for Majoritetens Forslag, som ogsaa den Betragtning, at det synes mindre correct, at en Lov, som kun gjælder for et Aar, indeholder en Bestemmelse om, at Regjeringen er bemyndiget til at ansætte Forholdet mellem Skatterne til et andet end det, som Loven i sin Text indeholder. Som det vil erindres, fandtes der nemlig i den tidligere Lov en Bestemmelse om, at de Udgifter, som skulde bæres af Hjælpestaten, kunde forhøjes til Halvdelen af samtlige Udgifter, der skulde lignedes paa Næringsbrugernes. Da Loven nu kun gjælder for et Aar, og da det tidligere har været antaget, at Regjeringen uden nogen ny Mellemkomst af Rigsdagen kunde forhøje Forholdet mellem Hjælpestaten og Næringsstaten saaledes, at der faldt en Halvdeel paa hver, forekommer det mig rigtigst, at denne Bestemmelse ligefrem optages i Loven. Paa den anden Side troer jeg, at det er mindre rigtigst i en Lov, som kun er gjældende for eet Aar, at ville gaae videre end udover den Grændse, som saaledes har været fastsat, og det saameget mere, saalænge man ikke i det Hele taget vil ophæve Næringsstaten. Jeg frygter

nemlig for, at saalænge Vigningsmaaden for Næringsbrugere og Ikke-Næringsbrugere ikke skeer efter albeles de samme Regler, vil det forvolde en ny Usikkerhed, om man vilde gaae videre, end hvad der saaledes, deels efter Loven og deels efter den Regjeringen givne Bemyndigelse var fastsat. Der vil desuden, naar Folketællingen iaar er tilendebragt, kunne erholdes fuldstændigere Skatte-Mandtalslister, som, naar Næringsstaten i det Hele taget bortfalder, ville kunne lægges til Grund for Skatteansættelsen, og hvorved det ulige Forhold, som nu finder Sted mellem Skatterne paa Næringsbrugere og Ikke-Næringsbrugere, vilde hyderligere kunne blive ubjevnet. Jeg troer derfor, at det vilde være rigtigst at blive staaende ved det Forslag, som er stillet af Majoriteten i Udvalget.

M. Jensen: Den høitærede Minister fremhævede to Indvendinger imod mine Forslag; den ene var den, at Loven kun gjaldt for eet Aar, og at det altsaa ikke var ønskeligt at foretage saadan Forandring for det ene Aar; men dertil skal jeg dog bemærke, at vi have nogen Erfaring for os, hvorefter det ikke vilde være umuligt, at Loven kunde komme til at gjælde ogsaa for et Aar til; men selv om den kun gjaldt for eet Aar, seer jeg ingen Grund til, naar man i dette ene Aar kunde gjøre noget Fornuftigt, da ikke at gjøre det; thi man kan jo ligesaa godt vedtage, som forkaste denne Bestemmelse, og er den god, synes det mig naturligt at optage den. Den ærede Minister har ogsaa, saavidt jeg forstod ham, antydet som en Indsigelse, at vi muligens skulde mangle et nøjagtigt Apparat til en Hjælpestats Vigning, naar Hjælpestaten efter mit Forslag blev noget forhøjet i sit Beløb. Denne Indsigelse er imidlertid ikke holdbar; thi Communalbestyrelsen har jo indstillet, at et Beløb af omtrent 50,000 Rd. skulde lignedes paa Næringsstaten, og den saae sig altsaa istand til med det Apparat, den havde ved Haanden, at ligne den øvrige Deel af Skatten, der blev at udskrive iaar, paa Hjælpestaten. Men det vil være en meget større Byrde for Hjælpestaten, end mit Forslag vil medføre, og kan den derfor see Udvei til at ligne det paa en efter Omstændighederne